

Can Soca

Calldetenes

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Entorn rural de Calldetenes Mas Can Soca s/n (08506 Calldetenes)
Emplaçament Des de la BV 5202, al km. 0,8 cal agafar un desviament cap a Sant Tomàs i seguir 1km aprox. al nord

Coordenades:

Latitud: 41.93568
Longitud: 2.29959
UTM Est (X): 441935
UTM Nord (Y): 4642872

Classificació

Número de fitxa 08037 - 62
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Malgrat ser una casa en bon estat, al no trobar-se habitada sinó utilitzada com a magatzem de l'explotació rural, fa que no s'hagin fet reformes de manteniment durant les darreres dècades, corrent el perill de degradar-se seriosament els propers anys.

Protecció Inexistent
Número inventari Sí; IPA núm.16. ACCN:22504 I núm. 17 ACCN:22505

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00011

Fitxes associades:

[Sant Tomàs de Riudeperes](#)

Descripció

Masia de planta rectangular coberta a quatre vessants amb teula àrab, ubicada al sector nord-est del terme municipal de Calldetenes, prop de la C-25. Es tracta d'una construcció aixecada en mur de mamposeria irregular i maó, amb les cantonades i obertures reforçades amb carreus rectangulars i quadrangulars ben escairats. Malgrat tot, l'aparell constructiu no roman a la vista, ja que la casa es troba arrebossada amb morter, deixant a la vista només els trams degradats. Compta amb planta baixa, primer i segon pis i golfes, amb un seguit de coberts de planta baixa i primer pis adossats als cantons de llevant i ponent. També compta amb una cabanya ubicada a pocs metres en sentit de llevant. La orientació de la casa es fa a migdia, on es troba la façana principal. La façana principal de la casa es troba formada per un seguit de tres arcades per planta que conformen un conjunt de galeries que ocupen la planta baixa, el primer i el segon pis, i que conformen la imatge més peculiar i característica de la casa. A la planta baixa s'aprecien tres arcades molt rebaixades que es recolzen sobre dos pilars intermitjos sense cap element decoratiu. Aquestes arcades conformen un atri a nivell de planta baixa, que precedeix el portal d'accés a l'interior. Al primer pis s'aprecien tres arcades més, però en aquesta ocasió són de mig punt, i es recolzen sobre dos pilars centrals i dues pilastres laterals, que compten amb un capitell format per un seguit de motlures que es disposen en voladís. Aquestes arcades donen lloc a una galeria que a l'alçada del primer pis precedeix els finestrals i balcons, i es protegeix amb una barana de ferro. La galeria del segon pis té característiques similars a les del primer pis, creant un conjunt molt harmònic. Aquestes galeries es recolzen sobre embigats de fusta que semblen originals. L'accés a aquestes galeries es fa mitjançant portes allindades obertes a cada pis. El pis sota teulada s'obre amb un seguit de finestrons tapats amb un maó que configura al mig una figura estrellada amb obertures intercalades, a l'estil d'una gelosia. Aquesta tipologia d'obertura recorre perimetralment totes les façanes de la casa, donant-li la volta. L'accés a l'edifici es realitza mitjançant un portal situat al mig de la planta baixa, superat l'atri que el precedeix. Es tracta d'un portal antic creat amb carreus quadrangulars que configuren els brancals, i cobert amb una llinda monolítica on s'adossen dues peces ondulades, creant una tipologia de portal en arc deprimit convex. El portal es protegeix amb una porta de fusta a doble batent, que sembla original de la casa. La façana de llevant compta amb un cobert de planta baixa i primer pis adossat al cantó de migdia, la qual cosa implica una visió parcial. A aquest cobert se n'adossa un altre de planta baixa en sentit paral·lel a la casa, creant una mena de pati interior al sector de llevant. En tots els casos es tracta de coberts amb teulada inclinada. Al primer pis de la façana de la casa s'obren un seguit de tres finestres rectangulars, i un finestró, sense elements ornamentals. A la façana nord, parcialment tapada per l'arbrat, també s'hi adossa un altre cobert de planta baixa. Al primer pis s'obren un seguit de tres finestres rectangulars. A la façana de ponent s'hi adossen tres cossos independents que cobreixen tota la façana, deixant a la vista només el segon pis, que s'obre amb un seguit de finestrals rectangulars molt regulars. Es tracta de coberts amb teulada inclinada. El mas també compta amb una cabanya ubicada uns metres a llevant. Es tracta d'una construcció rectangular feta en mur de mamposeria irregular sense arrebossar, coberta a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana. S'obre a migdia amb un portal de mig punt reforçat amb carreus de pedra ben tallats.

Història

Segurament es tracta d'un mas que tindria els seus orígens al voltant dels segles XVII-XVIII, com a masoveria del monestir de Sant Tomàs, i era coneguda amb el nom de Casa Nova. Es té notícia, però, de l'enderroc i destrucció de la casa a mans de les tropes franceses entre els anys 1808 i 1810, que estaven

atrinxerades al monestir. Gràcies a les memòries del pare Balinyà, guardià del convent de Sant Tomàs en aquesta època, es té constància dels fets: " Otra y otras heridas dieron al colegio con la ruina de las casas que le pertenecen. La primera vez derribaron todos los pisos o altos de la Nova (Can Soca) , la Novísima i Miralles....." " La segunda invasión (1810) las destruyeron más ferozmente que en la primera (1809) y las dejaron inservibles. La Novísima quedó sin tejado y con solas las cuatro paredes; y la Nova, aunque no tan destrozada, pero bastante para que los colons de una y otra con sus familias tuviesen que pasar al Colegio.." "Se repararon las casas Nova y Novísima como se pudo, pasaron a habitarlas otra vez los colonos y el Colegio se reorganizó" VILAMALA (2002: 184) L'edifici actual doncs, cal ubicar-lo cronològicament durant la segona dècada del segle XIX. La casa fou expropiada durant el procés de desamortització de les terres de l'església el 1842. En aquells moments la masia tenia 90 quarteres de terra, 40 de cultiu i 50 d'herbes i erm. El 1822 els frares la tenien llogada a Francesc Masramon. L'any 1844 fou subhastada, adquirint la propietat Francesc Murlans i Llopart. De fet, els Murlans actuaven de testaferros de Francesc Vilar, de Barcelona, que va ser qui realment va adquirir la casa. Després de diversos canvis de propietat va anar a parar a mas de la família Masgrau a principis del segle XX. La pubilla de la família Masgrau es va casar amb el propietari del mas de la Frontera, passant-hi a residir una família de masovers. Actualment els propietaris són la família Juvé Masgrau.

Bibliografia

AA.DD (1985) Inventari de Patrimoni Arquitectònic. Direcció General de Patrimoni Cultural. Generalitat de Catalunya. AA.DD. (1995) Calldetenes. Imatges en el temps. Primera part (1911-1960). Ajuntament de Calldetenes. Calldetenes VILAMALA I SALVANS, J (2002) De Sant Martí de Riudeperes a Calldetenes. Passat i present d'un poble viu. Ed. El Mèdol. Calldetenes.

